

Необходим ли е Старият Завет за християнската вяра?

Струва ми се уместно да подчертая, че над три четвърти от цялото откровение което претендира, че идва от Бога, се съдържа именно в Стария Завет. Затова, дори само от гледна точка на обема, всеки опит да бъде пренебрегнат Ст. Завет би намалил драстично обсега на материала, претендиращ за божествен произход, до нещо периферно.

За съвременния човек съществува и друг проблем, който надделява над въпроса за важността на Стария Завет. Той е следният: **Достоверни** ли са претенциите, събитията, лицата и ученията на Ст. Завет? Мога ли да се доверя на онова, което е написано в тези текстове, повече, отколкото на което и да било писмено наследство, с което разполагат хората?

Ако се съгласим, че е невъзможно да се “докаже” достоверността на нещо от областта на историята, хуманитарните науки и особено религията и богословието, как можем да използваме документи, които са произлезли изпод ръцете на простосмъртни хора като нас, за да решаваме кое е нормативно и авторитетно в областта на вярата и морала? Не е ли прекомерно много да изискваме това от един текст и да преувеличаваме ролята на тълкувателя?

Това са предизвикателните въпроси, които обуславят написването на тази книга.

Валтер Кайзер (Ph.D.) е професор по Стар Завет и семитски езици в богословския колеж „Тринити“, Чикаго. Неговият основен труд *Богословие на Стария Завет* бе издаден и на български през 2002 г. от „Нов човек“.